

Torsdagen den 31 maj 2018

REKOMMENDATIONER

P8_TA(2018)0227

Libyen

Europaparlamentets rekommendation av den 30 maj 2018 till rådet, kommissionen och vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik om Libyen (2018/2017(INI))

(2020/C 76/24)

Europaparlamentet utfärdar denna rekommendation

- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolution 2259 (2015) och efterföljande resolutioner,
- med beaktande av den libyska politiska överenskommelsen,
- med beaktande av FN:s generalsekreterares rapport av den 22 augusti 2017 om FN:s stöduppdrag i Libyen,
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolution 1973 (2011) och alla dess efterföljande resolutioner avseende Libyen, däribland resolution 2380 (2017),
- med beaktande av FN:s generalsekreterares rapport till följd av säkerhetsrådets resolution 2312 (2016),
- med beaktande av uttalandena från FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter av den 14 november 2017 om lidandet för migranter i Libyen som är ett övergrepp på mänsklighetens samvete,
- med beaktande av rapporten från kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter från april 2018 "Abuse Behind Bars: Arbitrary and unlawful detention in Libya",
- med beaktande av sina resolutioner av den 18 september 2014 ⁽¹⁾, 15 januari 2015 ⁽²⁾ och 4 februari 2016 ⁽³⁾ om situationen i Libyen,
- med beaktande av uttalandet av den 20 december 2017 från medordförandena för den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen om situationen för migranter i Libyen,
- med beaktande av Förenta nationernas havsrättskonvention,
- med beaktande av EU:s övergripande strategi för migration och rörlighet,
- med beaktande av det gemensamma uttalandet av den 25 januari 2017 från kommissionen och vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik *Migration on the Central Mediterranean route – Managing flows, saving lives*, (JOIN(2017)0004),
- med beaktande av Maltaförklaringen av den 3 februari 2017,
- med beaktande av den gemensamma strategin EU–Afrika och dess handlingsplan,
- med beaktande av det gemensamma uttalandet om situationen för migranter i Libyen, som antogs vid 2017 års toppmöte mellan Afrikanska unionen och Europeiska unionen, och inrättandet av högnivåarbetsgruppen bestående av de tre parterna AU, EU och FN,

⁽¹⁾ EUT C 234, 28.6.2016, s. 30.

⁽²⁾ EUT C 300, 18.8.2016, s. 21.

⁽³⁾ EUT C 35, 31.1.2018, s. 66.

Torsdagen den 31 maj 2018

- med beaktande av rådets slutsatser av den 17 juli 2017 om Libyen,
- med beaktande av slutsatserna från Europeiska rådets möte den 19 oktober 2017,
- med beaktande av artikel 113 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A8-0159/2018), och av följande skäl:
 - A. Situationen i Libyen är mycket instabil och landet står inför ett antal komplexa utmaningar med kopplingar till varandra i fråga om politisk stabilitet, ekonomisk utveckling och säkerhet.
 - B. Krisen i Libyen har en enorm inverkan på Libyens befolkning och påverkar även hela den omgivande regionen och EU, och därför är det mycket viktigt för Libyens befolkning liksom för grannländerna, länderna söder om Sahara och Medelhavsregionen att den politiska stabiliteten i Libyen garanteras, som en grundläggande förutsättning för att förbättra den ekonomiska och sociala situationen i landet.
 - C. Stabiliteten i södra Libyen är en särskilt viktig fråga med tanke på det bräckliga tillståndet i dess grannländer, med ett potentiellt jihadistuppror som hotar försvagade regeringar i Sahel-Sahara-regionen.
 - D. EU bör mer aktivt kommunicera sina diplomatiska ansträngningar och sitt stora finansiella bidrag till konsolidering av säkerheten och den socioekonomiska situationen i Libyen.
 - E. Konflikten i Libyen kan endast lösas genom en konsekvent, övergripande och inkluderande strategi som omfattar alla internationella aktörer och berörda parter, däribland företrädare för de olika lokalsamhällena, stamhövdingarna och aktivister från civilsamhället, och genom libyskt egenansvar för och deltagande i fredsprocessen.
 - F. Den libyska politiska överenskommelsen och FN:s handlingsplan för Libyen utgör för närvarande den enda möjliga ramen för en lösning på krisen.
 - G. Genom diplomatiska ansträngningar och konkret stöd bistår EU Libyens politiska omvandling till ett stabilt, funktionellt land, och även det FN-ledda medlingsarbetet stöds av EU i detta hänseende.
 - H. Det är av yttersta vikt att alla medlemsstater talar med en röst, så att EU:s medlingsinsatser stärks, och med tonvikt på FN:s och FN:s handlingsplans centrala roll. Enskilda initiativ från medlemsstaterna bör under alla omständigheter välkomnas endast om de vidtas inom ramen för EU och är helt i linje med EU:s utrikespolitik.
 - I. EU:s insatser har gett resultat i migrationsfrågan med tanke på att siffrorna sjönk med en tredjedel i slutet av 2017 jämfört med 2016, och siffrorna för de första månaderna 2018 är 50 procent lägre än de för samma period förra året.
 - J. Libyen utgör ett viktigt omstigningsställe och en viktig avreseort för migranter som försöker ta sig till Europa, särskilt från Afrika söder om Sahara. Tusentals migranter och flyktingar, som flyr från våldet i Libyen, har dött under sina försök att korsa Medelhavet för att ta sig till Europa.
 - K. Migranter är bland de som drabbas hårdast av säkerhetsproblemen i Libyen, genom att de ofta utsätts för godtyckligt våld, gripande och frihetsberövande från icke-statliga aktörers sida samt utpressning, människorov i utpressningssyfte och utnyttjande.
 - L. Många migranter, i synnerhet migranter från Afrika söder om Sahara, har utsatts för godtyckliga frihetsberövanden av olika väpnade grupper i landet.

Torsdagen den 31 maj 2018

- M. Det av Niger påtvingade återvändandet till Libyen av minst 1 32 sudaneser som fick stöd från UNHCR är en källa till stor oro.
- N. Problemet med internflyktingar är fortfarande aktuellt. Dessa människor möter ofta allvarliga hot, till exempel när de reser genom konfliktområden och till följd av förekomsten av landminor och odetonerade explosiva stridsmedel samt det våld som olika milisgrupper utövar.
- O. Libyen har blivit ett transitland för människohandel och är fortfarande värdland för hundratusentals migranter och asylsökande av olika nationaliteter, av vilka många lever under tragiska förhållanden och därmed utgör ett mål för människosmugglare. Det har även förekommit anklagelser om slaveri i Libyen.
- P. Vardagslivet för vanliga libyska medborgare karakteriseras av allt svårare levnadsvillkor som kompliceras ytterligare av en konstant kris, strypt vattentillförsel och frekventa strömavbrott, och det allmänt katastrofala tillståndet för landets hälso- och sjukvårdssystem.
- Q. Det politiska klimatet i Libyen karakteriseras av en djupgående misstänksamhet mellan de största politiska och militära aktörerna från olika regioner.
- R. Den internationellt erkända nationella samlingsregeringen är i ökande utsträckning beroende av flera milisgrupper för sin egen säkerhet. Dessa milisgrupper har förvärvat en aldrig tidigare skådad grad av inflytande över de statliga institutionerna i Tripoli, vilket hotar FN:s pågående försök att skapa en mer livskraftig politisk ram i landet.
- S. Länder som Turkiet, Qatar, Egypten och Förenade Arabemiraten har betydande inflytande över olika grupper i de stridande fraktionerna.
- T. De subnationella identiteterna i de olika libyska samhällena, stammarna och etniska grupperna har alltid utgjort kärnan i sociokulturellt hänseende i Libyen och spelar en avgörande roll för den sociala och politiska dynamiken och frågor som rör landets säkerhet. Det libyska samhället har starka traditioner av informell tvistlösning mellan städer, stammar och etniska grupper.
- U. Landet saknar för närvarande en tydlig och allmänt accepterad lagstiftningsram för valsystemet. Ingen författning har antagits, vilket innebär att landet står utan den nödvändiga rättsliga ramen för att hålla nya val. Det rådande klimatet med strafflöshet, utbredd brottslighet och korruption, liksom de väpnade gruppernas roll och spänningarna mellan olika libyska stammar och regioner, bidrar till ett ännu lägre förtroende för de redan svaga offentliga institutionerna och förvaltningarna.
- V. I Libyen har utomrättsliga avrättningar, tortyr, godtyckliga frihetsberövanden och urskillningslösa angrepp mot bostadsområden och infrastruktur samt hatpropaganda och uppvisning till våld fortsatt att öka.
- W. Den madkhalistiska salafistiska extremistgruppen växer sig allt starkare och mer relevant i såväl östra som västra Libyen. Madkhalisterna motsätter sig politiska val, är angelägna om att bibehålla status quo, avvisar helt alla demokratiska modeller och är tungt beväpnade, och utgör därmed en konkret risk för ytterligare extremism och våld i landet.
- X. Det straffrättsliga systemets kollaps ökar strafflösheten i landet och begränsar offrens möjligheter att söka skydd och upprättelse. I flera regioner har få åtgärder följt, även i fall där polisrapporter har upprättats efter ett brott, för att inleda snabba, grundliga, effektiva, opartiska och oberoende utredningar och ställa förövarna inför rätta. Ingen gärningsman som tillhör en väpnad grupp har förklarats skyldig i Libyen sedan 2011.
- Y. Den onda cirkeln av våld i Libyen har hela tiden drivits på av övergripande strafflöshet för allvarliga brott mot de mänskliga rättigheterna. Om inte detta problem bemästras på lämpligt sätt kommer fortsatt avsaknad av rättsstatlighet att göra visionen om en fredlig samlevnad och bekämpning av våldsbejakande extremism till en meningslöshet för befolkningen.

Torsdagen den 31 maj 2018

- Z. Dussintals politiska aktivister, människorättskämpar, personer inom media och andra offentliga personer har bortförts eller hotats. FN har mottagit rapporter om godtyckliga gripanden, tortyr och misshandel som bägge sidor gjort sig skyldiga till.
- AA. Ett ökande antal angrepp mot personal inom rättsväsendet, lokala organisationer i det civila samhället, människorättsförsvarare och medarbetare samt mot flyktingar och migranter har påskyndat den försämrade situationen för mänskliga rättigheter för alla civilpersoner inom Libyens territorium. Bristen på rättsstatlighet och strafflösheten för allvarliga brott mot de mänskliga rättigheterna, bland annat tortyr, godtyckliga gripanden, utomrättsliga avrättningar och urskillningslösa angrepp mot civila och infrastruktur, fortsätter att driva på den onda cirkeln av våld i landet.
- AB. De läckande libyska gränserna uppmuntrar till olaglig gränsöverskridande handel, och de väpnade gruppernas utbredning i gränsområdena har på sistone förvärrat kampen mellan rivaliserande smugglare som vill ha kontroll och tillgång till resurser på andra sidan gränsen. De så kallade utländska stridande som kommer till landet och de olika kriminella nätverken fortsätter att dra fördel av den okontrollerade spridningen av vapen.
- AC. Den politiska osäkerheten och instabiliteten har gjort Libyen till en grogrund för extremistgrupper. Fezzanregionen präglas av strukturell instabilitet och är ett område som sedan länge varit ett transitområde till Europa för flyktingar och migranter och för smuggling av olja, guld, vapen och narkotika samt för människohandel. Regionen kännetecknas också av spänningar mellan olika etniska grupper och stammar, vilka ökat sedan Gaddafis fall och genom kampen om kontroll över landets resurser. En stabilisering av Fezzanregionen är en nödvändighet för att nå stabilisering i landet i stort.
- AD. De lokala myndigheterna i Libyen har en viktig roll att spela när det gäller att förebygga konflikter och tillhandahålla befolkningen nödvändiga offentliga tjänster.
- AE. Staden Derna utsätts för ett eskalerande angrepp, genom markattacker, flygangrepp och artilleribeskjutning, sedan den 7 maj 2018. Många civila har dödats, medan tillgången till hjälp och läkarvård har varit starkt begränsad och den humanitära situationen är ytterst allvarlig.
- AF. En officiell delegation från Europaparlamentet genomförde en delegationsresa till Libyen den 20–23 maj 2018.
1. Europaparlamentet rekommenderar rådet, kommissionen och vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik
- a) att säkerställa starkast möjliga stöd för FN:s handlingsplan för Libyen, som lades fram i september 2017 av FN:s särskilda representant Ghassan Salamé, för en stabilisering av Libyen och för en politisk och inkluderande nationell försoningsprocess som kommer göra det möjligt för alla libyska parter, även alla stamheter, att nå ett stabilt och varaktigt politiskt avtal, samtidigt som man ser till att kvinnor och minoriteter medverkar; att beakta resultaten från de inkluderande samrådsprocesserna, vilka lades fram för FN:s säkerhetsråd den 21 maj 2018; att kraftigt fördöma alla försök att undergräva den FN-ledda fredsprocessen och fortsätta det nära samarbetet med FN:s stöduppdrag i Libyen (Unsmil),
- b) att intensifiera sina diplomatiska ansträngningar för att stödja FN:s handlingsplan och hjälpa till att konsolidera den libyska regeringen i dess ansträngningar för att skapa politiskt samförstånd, garantera säkerheten och utvidga sin överhöghet till hela Libyens territorium, utöver den begränsade territoriella kontroll som utövas av den internationellt erkända nationella samlingsregeringen, som en nödvändig förutsättning för en inkluderande politisk lösning som främjar stabilisering, återuppbyggnad och försoning i landet, statsbyggande samt en fredsbevarande insats som bygger på demokrati, rättsstatlighet och mänskliga rättigheter; att garantera libyskt egenansvar för stabiliseringsprocessen och beslutet om den framtida statsformen; att stödja stärkandet av lokala mekanismer och lokal kapacitet i landet när det gäller medling, konfliktlösning och eldupphör och sammankoppla dem med FN:s handlingsplan som en del av en konsekvent och integrerad strategi som ger konkreta och varaktiga resultat,

Torsdagen den 31 maj 2018

- c) att stödja de "town hall meetings" som äger rum i flera kommuner under FN:s överinseende, som ett effektivt initiativ till försörjning nedifrån och upp, och som syftar till att uppmuntra dialog mellan olika grupper i samhället, och på så sätt konkret bidra till utvecklingen av en hållbar och livskraftig lösning på krisen i Libyen och hjälpa till att skapa en nationell kultur med en medborgarskapskänsla.
- d) att arbeta för sätt att främja institutionsuppbyggnad, skapa ett äkta civilsamhälle, få fart på ekonomin, övergå från en alltför ansträngd offentlig sektor till att främja en hållbar utveckling av den privata sektorn, vilka alla är nödvändiga åtgärder för att garantera långsiktig stabilitet och välfärd i landet,
- e) att stödja Libyens ansträngningar för att ta fram ett nytt konstitutionellt system som bör inbegripa en modell för rättvis fördelning av oljetillgångar och en tydlig fördelning av ansvar och skyldigheter för de historiska regionerna å ena sidan och en kommande statlig regering å andra sidan; att påminna om att en ny konstitution, som skulle kunna vara inspirerad av delar av den ändrade konstitutionen från 1963, skulle underlätta insatser för att hålla landsomfattande val, vilket bör ske först när den nya författningen antagits och de nödvändiga villkoren verkligen har uppnåtts, för att säkerställa ett högt valdeltagande, liksom acceptans och legitimitet hos allmänheten,
- f) att fortsätta prioritera arbetet inom EU:s institutioner om hur alla aspekter av den libyska krisen kan hanteras bättre och vilka instrument och sektorer som ska engageras, även genom att ägna större uppmärksamhet åt lokal dynamik, för att inrätta en ändamålsenlig och övergripande strategi för landet och visa på enighet när det gäller syfte och initiativ bland alla institutioner och medlemsstaterna, för att säkerställa att alla inblandade aktörers åtgärder är konsekventa, som en del av en bredare regional strategi,
- g) att öka sin närvaro och synlighet och sin förståelse för den komplexa situationen i landet genom att återinrätta EU:s delegation i Tripoli och återsända permanent EU-personal till delegationen,
- h) att fortsätta betona att det inte finns någon militär lösning på den libyska krisen och bekräfta att alla parter och väpnade grupper i Libyen måste följa artikel 42 i den libyska politiska överenskommelsen, respektera principerna inom internationell humanitär rätt och internationell människorättslagstiftning och avstå från våldsamt retorik och våldsanvändning samt demobilisera och engagera sig för en fredlig lösning av konflikten, så att ytterligare skada och förlust av människoliv undviks; parlamentet anser att förhandlingarna bör syfta till att ena de libyska säkerhetsstyrkorna från alla regioner i syfte att bygga en nationell säkerhetsstruktur under den inkluderande internationellt erkända nationella samlingsregeringen, som garanterar insyn och ansvarsskyldighet och respekterar Libyens internationella skyldigheter på människorättsområdet, och bör även leda till att ett protokoll undertecknas som ålägger alla väpnade grupper att avstå från användning av tvångsmedel och våld, inom ramen för en konsekvent och genomgripande process för avvapning, demobilisering och återanpassning, med inriktning på att återintegrera medlemmar av väpnade grupper i samhället, och en process för reform av säkerhetssektorn i enlighet med Skhiratprinciperna om icke-diskriminering och transparens; parlamentet anser att undertecknandet av ett sådant protokoll bör göra det möjligt att genomföra fredsavtalet och bana väg för att hålla fria och rättvisa val, och ge upphov till ekonomiska och finansiella incitament samt förmå de undertecknande parterna att arbeta mot att bygga de nya statliga institutionerna,
- i) att beakta behovet av att utveckla skraddarsydda program för att återintegrera enskilda personer – och inte grupper – från milisgrupper i den reguljära säkerhetsapparaten, och på så sätt begränsa förekomsten av delade lojaliteter,
- j) att stödja FN:s ansträngningar för att hålla val i Libyen i slutet av 2018 och endast så snart som en ny författning antagits; att framför allt stödja insatser för att registrera väljare, eftersom det för närvarande endast är omkring 50 procent av alla röstberättigade som har registrerats; att säkerställa att ett avtal om ett övergångssystem antas före valet, i syfte att åter bygga upp förtroende och på så sätt stärka den nya regeringens internationella och nationella legitimitet; att, även med tekniska medel, stödja processen med att inrätta en giltig konstitutionell ram, och även hela valprocessen, genom att knyta EU-medel till antagandet av en vallag som i största möjliga utsträckning respekterar Venedigkommissionens internationella principer,
- k) att sätta press på dem som hindrar politiska fredssamtal och effektivt verkställa FN:s vapenembargo mot Libyen; att överväga att införa nya sanktioner mot dem som stöder olagliga oljeaffärer,

Torsdagen den 31 maj 2018

- l) att fördjupa samarbetet med alla internationella organisationer och andra aktörer på fältet, i syfte att stärka samstämdheten och samordningen i det internationella agerandet; att öka de diplomatiska ansträngningarna med alla regionala aktörer och grannländer för att se till att de bidrar till en positiv lösning på krisen i Libyen i linje med FN:s handlingsplan – som för närvarande är den enda möjliga ramen för en lösning på krisen; att stödja de pågående framstegen för den nationella konferens som äger rum inom Libyens gränser i syfte att nå ett avtal mellan de olika libyska parterna om nästa steg för att fullborda övergången; att avskräcka regionala aktörer från att överväga eventuellt ensidigt eller multilateralt ingripande med militär utan rättslig grund eller politiskt samförstånd från den libyska regeringen,
- m) att tillhandahålla stöd genom utplacering av lagstiftare, domare och specialiserade åklagare i Libyen som kan bistå i översynen av Libyens lagar för terrorismbekämpning, och se till att dessa har rätt förutsättningar för att leda och utreda mål som rör terrorismbekämpning i enlighet med rättsstatsprincipen,
- n) att diskutera krisen i Libyen inom ett större, regionalt och panafrikanskt sammanhang, och beakta att Libyen är avgörande för stabiliteten i Nordafrika, Sahel och Medelhavet; att främja och underlätta samarbetet med Libyens grannar i Sahel; att som en del av denna diskussion beakta den påverkan som situationen i Libyen har för den dynamik och de utmaningar som EU måste hantera; att utveckla en övergripande politik gentemot Libyen som tar hänsyn till regionala och panafrikanska perspektiv och omfattar utvecklings-, säkerhets- och migrationspolitik i vidare mening samt skydd av mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, terrorismbekämpning och kampen mot slaveri och utnyttjande; att se till att denna politik stöds genom lämpliga och tillräckliga medel för dess genomförande, inbegripet nästa fleråriga budgetram, för att kunna nå konkreta resultat; att fortsätta och intensifiera, där så är möjligt, samarbetet mellan Nato-insatsen Sea Guardian och Europeiska unionens militära insats Eunavfor Med Sophia,
- o) att säkerställa permanent och aktivt deltagande i insatser för att bekämpa terrorism och olaglig handel, genom dels integrering på underrättelseområdet, finansiellt samarbete och taktiskt stöd, dels sociala program och utbildningsprogram för hälso- och sjukvård och utbildning som stöder insatser från sociala aktörer och viktiga opinionsbildare för att bekämpa våldsbejakande extremism och främja ett budskap om samexistens och fredligt samarbete,
- p) att ha i åtanke att även om Daish/IS eventuellt har fått en betydligt svagare ställning i Libyen finns det nya former av extremism som är på frammarsch i landet, exempelvis den som madkhalisterna står för; att påminna om att det effektivaste sättet att svara mot den radikala militanta närvaron i landet till syvende och sist att inrätta inkluderande nationella institutioner som kan upprätthålla rättsstatsprincipen, tillhandahålla offentliga tjänster och lokal säkerhet och effektivt bekämpa grupper som hotar landets och den större regionens stabilitet,
- q) att i enlighet med Parisförklaringen av den 25 juli 2017 se till att EU:s medel utnyttjas på ett effektivt sätt i syfte att garantera mellanstatlig samordning när det gäller att återupprätta allmän infrastruktur genom EU:s stabiliseringsmekanismer; att prioritera finansiering av projekt och initiativ som stöder aktörer som verkar för ansvarsskyldighet och demokratisk förändring, som främjar lokalt förankrade mekanismer för dialog, försoning och konfliktlösning och som omfattar kvinnor och arbetar med ungdomar i syfte att hindra dem från att ge sig in på brottslig verksamhet, såsom att ansluta sig till milisgrupper med inblandning i smuggling och olaglig handel; att fortsätta stärka civilsamhället, framför allt människorättsförsvare, och stödja den politiska processen och åtgärder för säkerhet och medling, särskilt genom det europeiska grannskapsinstrumentet och instrumentet som bidrar till stabilitet och fred; att främja genomförandet av en representativ samhällsstyrning på lokal och nationell nivå i syfte att på ett bättre sätt bemöta utmaningarna med koppling till försoning, stabilisering och återupprättande av säkerheten; att se till att medlen från EU:s förvaltningsfond för nödgärder i Afrika endast beviljas när dess ursprungliga mål efterlevs och när detta åtföljs av en grundlig analys av lokala myndigheter och mottagare samt en efterföljande utvärdering,
- r) att stödja kommunerna att tillhandahålla viktiga tjänster och bygga upp ett lokalt styre; att garantera grundläggande levnadsstandard för befolkningen, med tanke på att en bättre förståelse för det lokala politiska och ekonomiska systemet är avgörande för att föra försoningsprocessen närmare folket och för att bekämpa olaglig handel; att säkerställa att EU:s medel utnyttjas på ett ändamålsenligt sätt i projekt som hjälper den libyska befolkningen och det libyska civilsamhället; att främja kommunikation mellan det civila samhällets organisationer och de lokala myndigheterna,

Torsdagen den 31 maj 2018

- s) att stödja initiativ såsom det som utvecklats av Misrata-Tawergha Reconciliation Committee, genom vilket de två städerna Misrata och Tawergha nådde en överenskommelse på grundval av en doktrin om fredlig samlevnad, vilket öppnade vägen för Tawerghas fördrivna befolknings återvändande till staden,
- t) att ytterligare uppmanra de libyska institutionerna att arbeta mer ändamålsenligt och öppet för att förbättra livsvillkoren för alla libyer genom att bland annat återupprätta prioriterad offentlig service och återuppbygga offentlig infrastruktur, att stärka landets ekonomiska styre, att lösa likviditetskrisen och att genomföra nödvändiga finansiella och ekonomiska reformer som begärs av de internationella finansiella institutionerna för att bidra till ekonomisk återhämtning och stabilisering; att hjälpa landet med att införa en marknadsbaserad ekonomi som kan gynna alla libyer; att med eftertryck uppmana de libyska myndigheterna att se till att inkomster från naturresurser och den nytta som dras av dessa används till förmån för hela befolkningen, inbegripet på lokal nivå; att uppmana de libyska myndigheterna att följa en hög standard för insyn inom den inhemska utvinningssektorn och att i synnerhet åta sig att följa kraven i utvinningsindustrins initiativ för ökad öppenhet (EITI) så snart som möjligt; att hjälpa de libyska myndigheterna i kampen mot all olaglig verksamhet som hämmar den nationella ekonomin, i enlighet med vad som rapporteras i den nyligen framlagda delårsrapporten från den expertpanel som inrättats till följd av resolution 1973 (2011) beträffande Libyen,
- u) att fortsätta att kraftfullt och bestämt fördöma alla brott mot de mänskliga rättigheterna och kränkningar av internationell humanitär rätt, och intensifiera sina ansträngningar för att ge humanitärt bistånd till den behövande befolkningen i alla delar av landet, framför allt till inrättningar för hälso- och sjukvård samt energi; att öka det humanitära stödets ändamålsenlighet och stärka stödet till och samarbetet med humanitära organisationer på fältet; att fördöma de många och allt oftare förekommande försöken att begränsa civilsamhällets utrymme, framför allt genom undertryckande rättsliga ramar och angrepp mot människorättsförsvarare och rättsväsendet; att uppmana AU, FN och EU att fortsätta arbeta tillsammans och vidta kraftfulla åtgärder för att få ett omedelbart slut på dessa brott mot de mänskliga rättigheterna; att stärka det civila samhället samt främja de lokala mediernas utveckling och oberoende,
- v) att intensifiera insatserna inom UNHCR:s nödevakueringsmekanism, som finansieras av EU och som har gjort det möjligt för ca 1 000 av de mest utsatta flyktingarna i behov av skydd att evakueras från Libyen; att uppmanra Libyens motparter att utöka det nuvarande antal nationaliteter som Libyen för närvarande tillåter UNHCR att arbeta med,
- w) att ta itu med frågan om irreguljär migration genom och från Libyen, med tanke på behovet av långsiktiga, ändamålsenliga och hållbara lösningar som bör innebära att man åtgärdar grundorsakerna till migration i Afrika i ursprungs- och transitländerna och fastställer de rättsliga grunderna för internationella migrationsprocesser, vilka för närvarande bygger på vidarebosättningar genom nödflyttningsmekanismen eller direkta vidarebosättningar; att inrikta EU:s insatser på att skydda migranter i Libyen; att hjälpa de libyska myndigheterna med att se till att internflyktingar kan återvända till sina hem, och att stödja lokalsamhällena i att hantera utmaningarna, och samtidigt säkerställa att internflyktingars återvändande inte enbart utgörs av ett utbyte mellan å ena sidan ekonomisk kompensation som gynnar de olika milisgrupperna och å andra sidan rätten till återvändande; att förmå det internationella samfundet att inse behovet av åtgärder för att hantera utmaningarna på utvecklings-, människorätts- och säkerhetsområdet i Libyen och i Sahel- och Sahararegionen, däribland metoder för att bekämpa människohandel och smuggling av migranter; att se till att åtgärder för att bekämpa smuggling och människohandel inte hindrar den fria rörligheten, med tanke på regionens ekonomiska utveckling,
- x) att öka de gemensamma ansträngningarna från EU, AU och FN för att öka skyddet för migranter och flyktingar i Libyen, med särskild hänsyn till utsatta individer; att omedelbart och noggrant undersöka anklagelserna om övergrepp och omänsklig behandling av migranter och flyktingar i Libyen av kriminella grupper, liksom anklagelserna om slaveri; att ta fram initiativ för att förhindra sådana händelser i framtiden; att förbättra villkoren för flyktingar och migranter som hålls i förvar, och att uppmana de libyska myndigheterna att så snart som möjligt stänga de anläggningar som inte anses vara i linje med internationella standarder; att fortsätta med och öka antalet frivilliga återvändanden och insatser för vidarebosättning i samarbete med FN och AU, och samtidigt understryka vikten av att upphäva det libyska kravet på utresevisering; att uppmana de libyska myndigheterna att upphöra med godtyckliga gripanden och undvika frihetsberövande av utsatta personer, framför allt barn; att säkerställa att migranter behandlas med full respekt för internationella människorättsnormer och att anslå de nödvändiga medlen för detta ändamål från EU:s budget; att uppmana Libyen att skriva under och ratificera Genèvekonventionen från 1951 angående flyktingars rättsliga ställning och dess protokoll från 1967; att se till att EU:s gränsövervakningsuppdrag (EU BAM) i Libyen och Europeiska unionens militära insats Sophia i södra centrala Medelhavsområdet och Frontexinsatsen Themis tillsammans inriktas på hur olaglig verksamhet kan upplösas, däribland smuggling av migranter, människohandel och terrorism, i centrala Medelhavsområdet; att se till att EU BAM i enlighet med sitt uppdrag fortsätter att aktivt arbeta med och bistå de libyska myndigheterna inom prioriterade områden som rör gränsförvaltning, brottsbekämpning och det vidare straffrättsliga systemet,

Torsdagen den 31 maj 2018

- y) att ytterligare utveckla sitt arbete för att motverka alla former av människosmuggling och människohandel till, genom och från Libyens territorium och utanför Libyens kust, som undergräver stabiliseringsprocessen i Libyen och sätter tusentals människoliv på spel; att i detta hänseende säkerställa fortsatta EU-bidrag för att motverka dessa problem genom hjälp till Libyens motparter med att bygga upp sedan länge välbehörlig kapacitet för att säkerställa lands- och sjögränserna och samarbeta med de libyska myndigheterna för att införa en omfattande gränsförvaltningsstrategi,
- z) att stödja en varaktig lösning för de över 180 000 internflyktingarna i Libyen, inbegripet uppskattningsvis 40 000 personer som tidigare varit bosatta i Tawargha, genom möjligheter till vidarebosättning eller underlättande av säkert återvändande till deras hem och genom ökat stöd till UNHCR och IOM för detta ändamål,
- aa) att angripa företeelsen att internationella kriminella gruppers verksamhet korsas med den verksamhet som bedrivs av terroristgrupper, genom att utföra djupgående undersökningar i synnerhet avseende människohandel och sexuellt våld som utövas under konflikter,
- ab) att stödja samarbetet med Libyens kustbevakning, som gjorde det möjligt att rädda nästan 19 000 migranter inom Libyens territorialvatten under perioden från januari till slutet av oktober 2017 att stödja de libyska myndigheterna i att formellt anmäla sitt sök- och räddningsområde, att införa ett antal tydliga operativa standardförfaranden för landstigning och säkerställa ett fungerande övervakningssystem för den libyska kustbevakningen, i syfte att upprätta ett tydligt och öppet register över alla personer som stigit i land på libysk mark och säkerställa att de ordentligt omhändertas i enlighet med internationella humanitära normer; att fortsatt samarbeta med de libyska myndigheterna för att intensifiera det förberedande arbetet med ett samordningscentrum för sjöräddning i Libyen, med målet att öka deras sök- och räddningskapacitet; att säkerställa fortsatta specialisutbildningar genom IOM och UNHCR för den libyska kustbevakningen om internationellt skydd, flyktinglagstiftning och mänskliga rättigheter,
- ac) att stärka sitt humanitära och civila bistånd i syfte att ge lindring åt den libyska befolkningen och bemöta de mest akuta behoven hos personer som drabbats hårt av den libyska konflikten, framför allt i de värst drabbade områdena, och att ha beredskap att ta itu med varje förvärring av situationen; EU uppmanas eftertryckligen att stödja insatser för att ge större inflytande åt organisationer från civilsamhället, framför allt kvinnogrupper, som arbetar för att utan våld få till stånd lösningar på landets många olika kriser,
- ad) att frigöra alla finansiella och mänskliga resurser som krävs för att hjälpa flyktingarna och att bidra med ett humanitärt bistånd som anpassats efter de människor som fördrivits, i syfte att hantera den humanitära krisen i Libyen, som tvingat tusentals människor att fly landet,
- ae) att öka de internationella insatserna för att upplösa nätverk för smuggling av migranter och människohandel och att intensifiera sina ansträngningar för att bekämpa denna brottslighet och ställa förövarna inför rätta; att fortsätta och intensifiera arbetet i Europeiska unionens militära insats Sophia i södra centrala Medelhavsområdet, för att upplösa människohandlars och smugglars affärsmodeller, utveckla den libyska kustbevakningens kapacitet och stödja genomförandet av FN:s säkerhetsråds resolutioner om vapenembargo och olaglig oljehandel; att fortsätta stödja Libyen genom EU:s civila uppdrag och insatser inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken (GSFP); att öka kapaciteten för sökning och räddning av människor i nöd och den kapacitet som alla länder behöver bidra med, och att erkänna stödet från privata aktörer och icke-statliga organisationer med att genomföra räddningsinsatser till havs och på land, med hänsyn till den befintliga internationella rättsliga ramen och de aktuella säkerhetsproblemen,
- af) att på nytt bekräfta sitt fullständiga stöd till Internationella brottmålsdomstolens uppdrag beträffande pågående brott mot de mänskliga rättigheterna i Libyen och påminna om att internationella mekanismer för ansvarsskyldighet såsom Internationella brottmålsdomstolen och universell jurisdiktion spelar en viktig roll för att införa en fredsplan inom en ram som fastställer åtgärder för ansvarsskyldighet och respekt för mänskliga rättigheter i Libyen; att stödja Internationella brottmålsdomstolen i dess ansträngningar för att dra förövare av särskilt grymma brott inför rätta; att stödja FN:s särskilde representant för Libyen i hans uppmaning till världssamfundet från november 2017 om att hjälpa Libyen att bekämpa strafflöshet för krigsbrott och överväga alternativ till gemensamma domstolar; att uppmana EU och medlemsstaterna att stödja internationella mekanismer för att förse det nationella rättsväsendet med alla nödvändiga medel för att kunna inleda utredningar av tidigare och pågående allvarliga kränkningar, och att stödja framtida legitima libyska myndigheter så att dessa själva kan utföra detta uppdrag; att ta hänsyn till att sakliga rättegångar skulle skipa rättvisa för alla offer för brott mot de mänskliga rättigheterna inom Libyens territorium och att detta kommer att bana vägen för en varaktig försoning och fred,

Torsdagen den 31 maj 2018

- ag) att uttrycka oro för den ökande närvaron av IS/Daish och andra terroristgrupper i Libyen, som destabiliserar landet och hotar både grannländer och EU,
 - ah) att uppmana i synnerhet de libyska myndigheterna och milisgrupperna att se till att externa aktörer får tillträde till försvarsanläggningar, särskilt sådana som används för migranter,
 - ai) att tydliggöra situationen beträffande aktieutdelning, avkastning på obligationer och ränteutbetalningar för de frusna tillgångar i EU som tillhör Libyens investeringsmyndighet; att tillhandahålla en utförlig rapport om de totala räntebeloppen för Gaddafis tillgångar sedan man frös dessa 2011, och en förteckning över de personer eller enheter som har gynnats av dessa ränteutbetalningar; att gripa sig an problemet med ett möjligt kryphål i EU:s sanktionssystem i denna fråga som ett prioriterat ärende.
 - aj) att främja projekt för ekonomisk utveckling av Fezzanregionen och den lagliga ekonomin genom ett nära samarbete med de olika kommunerna, framför allt de som ligger längs migrationsvägarna, för att bekämpa de kriminella nätverkens olagliga verksamhet och terroristgruppernas våldsamma extremism genom skapande av alternativa inkomstkällor, framför allt för ungdomar,
 - ak) att upprätthålla embargot på vapenexport till Libyen och på så sätt hindra dessa vapen från att hamna hos extremister och väpnade grupper, vilket ytterligare spär på den osäkerhet och instabilitet som råder i hela Libyen.
 - al) att skyndsamt vidta diplomatiska åtgärder för att skydda civila och ta itu med den humanitära situationen i Derna.
2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna rekommendation till rådet, kommissionen och vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik samt för kännedom till den libyska nationella samlingsregeringen.
-